

Bijbels perspectief

Woord van de week

Hebreeën 10:25b

*...[laten we] elkander aansporen, en dat des te meer,
naarmate gij de dag ziet naderen.*

Lettend op de gehele perikoop waarin deze woorden voorkomen, mogen en moeten ze als meer dan alleen betrokken op het bijwonen van de onderlinge samenkomsten worden gezien. Een en ander blijkt bijvoorbeeld uit het voorafgaande vers 24, waar het acht geven op elkaar - 'om elkaar aan te vuren tot liefde en goede werken' - wordt benadrukt. De schrijver, naar alle waarschijnlijkheid de apostel Paulus, roept op dat christenen met het oog op de naderende wederkomst van Christus acht geven op elkaar en elkaar aanvuren om vol te houden om als christen te leven - 'en dat des te meer, naarmate gij de dag ziet naderen'. Een opmerkelijk fenomeen dat gelijk op lijkt te gaan met het veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid, een zaak, zoals gebleken, eveneens betrokken op de wederkomst! Het gaat om het Hem gelijkvormig worden en dát verdient een onderling aansporen.

Het moet als uiterst pijnlijk betiteld worden, dat er juist in deze tijd zoveel oprechte kinderen van God zijn, die de gemeente van Jezus Christus niet meer als een veilig thuis ervaren en daarom de onderlinge samenkomsten niet alleen verzaken, maar soms zelfs volkomen zijn afgehaakt. Ze zijn geestelijk dakloos geworden. Wanneer Gods Woord niet meer de haar toekomende ruimte krijgt en er nauwelijks tot geen rekening meer wordt gehouden met Gods geboden, er - zogenaamd in de naam van 'liefde' - normen en waarden worden gepredikt vanuit het IK, kun je dan nog gehoor geven aan de oproep om elkaar aan te vuren? Een netelige kwestie juist met het oog op de wederkomst! Is het niet juist daarom zaaks elkaar aan te spreken op grond van Gods Woord?

Hoe nadrukkelijk roept Gods Woord op meerdere plaatsen op, om ook op jezelf toe te zien én... op de leer (1 Tim. 4:16). Als met het oog op de wederkomst iets dan ook noodzakelijk mag heten, dan is het wel een wortelen in Gods Woord en een erop toezien in Hem te zijn en te blijven. Als christenen onderling hebben we een verantwoordelijkheid om op onszelf én elkaar toe te zien en om onszelf én elkaar aan te vuren. Laten we in deze niet het voorbeeld van Kaïn volgen, die naar God toe zei: 'ben ik mijn broeders hoeder?'

De oproep in het gekozen tekstvers om elkaar aan te sporen, zal mogelijk niet direct bijval vinden, zeker niet in deze tijd. Desalniettemin is het *een woord van God*, dat alleen al dáárom serieus genomen moet worden. Het 'des te meer naarmate gij de dag ziet naderen' beklemtoont de urgentie. Durven we het aan om aan deze oproep gehoor te geven? Maar dan wel vanuit een beginnen met jezelf...!

Gebed

Doorgrond en ken mij Heer. U bent vertrouwd met mijn zitten en mijn staan en U kent van verre mijn gedachten. U kent mij beter dan ik mezelf ken. Leid mij op de eeuwige weg, de weg omhoog naar Uw toekomst - de bruiloft met het Lam, het delen in Uw Rijk, het U gelijkvormig worden, Uw verlangen en doel met mij. Doe mij tegelijk mijn verantwoordelijkheid naar mijn mede broeders en zusters kennen. Ontferm U over al Uw kinderen in Jezus Naam. Amen.